
PRZYRODZIĆ SIĘ (3) *vb pf*

o jasne.

inf przyrodzić się (2). ◇ *praet 3 sg m* przyrodził się (1). [*n* przyrodziło się.] ◇ [*plusq 3 sg m* był się przyrodził.]

Sł stp notuje, *Cn s.v.* przyradzam się w innym znaczeniu, *Linde XVI* (jeden z niżej notowanych przykładów) – *XVII w.*

1. *Stać się, być podobnym do kogoś; conformem esse* *Mącz* [*k(u) komu*] (2) : *BielŻyw* 67; *Conformis*, málem yednáki/ táki/ rowney formy álbo xtałtu. *Conformis est illi*, *Przyrodził fie k niemu. Mącz* 134b; [*Młodzieniec niekatory [...] do Rzymu był cżáfu iednego przifsedł: ktory fye był tak bárzo ku Celárzowi przyrodził [...] / że mu fye wśfyłcy vmyłnie przypáthrowáli. LorichKosz* 177v (*Linde*)].

2. [*Rozmnożyć się wskutek rozrodu: Gdyśmy się pytali o przypłodku, jeśli się co przyrodziło przez 5 lat, tedy nam dano sprawę, że acz się było przypłodziło [bydła w oborze], ale zaś pozdychało go LustrRaw* 176.]

3. *W funkcji impf: Być wrodzonym* (1) : *Ingigno*, *Przirodzić fie/ być co komu przirodzonego. Natura cupiditatem ingenuit homini investigandi, Przirodzenie przidáło człowiekowi chýwość wynálezenia prawdy. Mącz* 145d.

Synonimy: 2. nadrość, pomnożyć się, przyrość, rozszerzyć się.

Formacje współrdzenne cf RODZIĆ.

Cf **PRZYRODZONY**